सुन्दर्काएउं

V.

ततो रावणनीतायाः सीतायाः शत्रुकर्पणः । इयेष पदमन्वेष्टुं चारणाभ्यर्चिते पथि ॥१॥ स ददर्श मकाघोरं सागरं वरुणालयं। त्रपार्**मिव गर्जनं महोर्**गनिषेवितं ॥ २ ॥ स तिष्ठन् पर्वतस्याग्रे प्रबर्भी कृरिपुङ्गवः । लोकानिव पुरा विषुः क्रमिष्यन् विक्रमैस्विभिः ॥३॥ ततो देवाः सगन्धर्वाः सिद्धाश्च पर्मर्षयः । जातकौतूक्लास्तत्र द्रष्टुकामास्तद्दुतं ॥४॥ पार्धिवानि च भूतानि सागरालर्गतानि च । शैलदुमनिवासीनि तस्युस्तत्र समस्ततः ॥५॥ प्रणम्य तु मक्राबाङ्गर्देवताभ्यः समाक्तितः । चन्द्रसूर्यमक्तेन्द्रेभ्यः पवनाय स्वयम्भुवे ॥ ६॥ मक्षेत्राय स्कन्दाय यमाय वरुणाय च । रामलक्मणसीताभ्यः सुग्रीवाय महात्मने ॥०॥ ऋषिभ्यश्च पितृभ्यश्च यत्तेन्द्राय च धीमते । भूतेभ्यश्चाञ्जलिं कृत्वा प्रवनाय मक्तेद्धेः ॥ ६॥ ज्ञातींश्च संपरिघज्य कृत्वा चाभिप्रदित्तणं । ग्रिरिष्टं मार्गमातिष्ठत् पुण्यं वायुनिषेवितं ॥ १॥